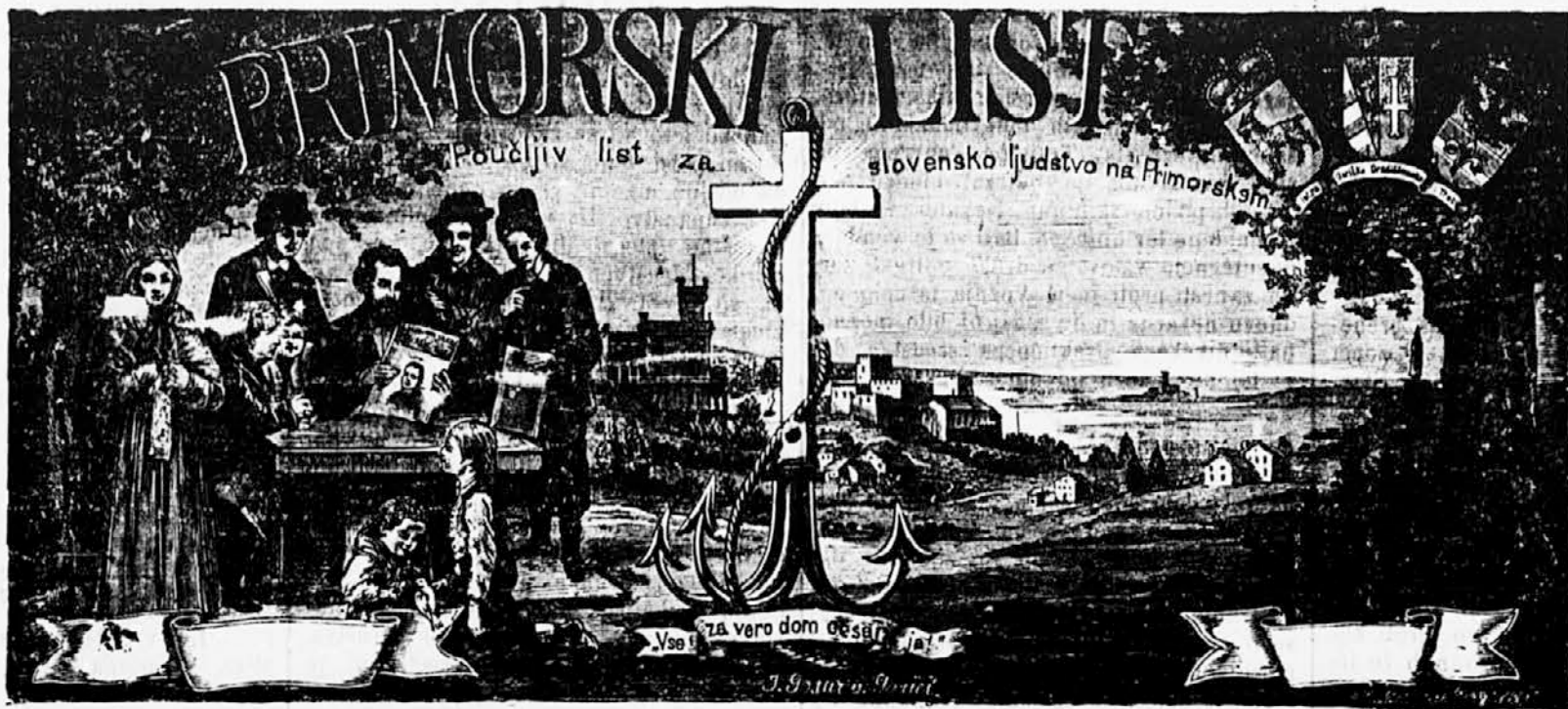

Izhaja vsaki četrtik ob 11. uri dopoldne. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 krone, za pol leta K 1-50. Za Nemčijo je cena listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veterni št. 9.

Naročnino in naznana sprejema upravnistvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v toba karnah v Šolski ulici, Nunki ulici, na Josip Verdievem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin, dvakrat 12 vin, trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Centralna posojilnica v Gorici.

(Dolge.)

6. Krojaška zadruga v Gorici. »Centralna posojilnica« je tekom pomladi posredovala pri poravnavi »Krojaške zadruge« z njenimi upniki za blago. Zadruga se je tedaj vsled nakopičenih naročil nahajala v plačilni težavi, iz katere ji je pomogla posojilnica. Od tedaj se vrši uprava »Krojaške zadruge« v zmislu pogodbe, sklenjene med njo in »Centralno posojilnico«. Za »Krojaško zadrugo« se je angažiral znesek K 105.805-84, ista je do konca l. 1903 vrnila K 49.642-47, ostanek K 56.163-37. Pripisane obresti za l. 1903 znašajo K 3.655-75, tako da dolguje »Krojaška zadruga« koncem l. 1903 K 59.819-12.

7. Čisti dobiček iz l. 1902 v znesku K 4015-82 se je razdelil po sklepu občnega zbora z dne 14. maja 1903 tako-le: a) v splošni rezervni zaklad K 1078-86, b) v razpoložni zaklad K 677-28, c) 5% dividende za l. 1900-1902 K 2259-68, skupaj K 4015-82.

8. Rezervni zaklad je znašal koncem leta 1902 K 1196-20.

9. Razpoložni zaklad. V ta zaklad je došlo po sklepu občnega zbora iz leta 1903 K 677-28, ki se je porabil nastopno: Podpora »Šolskemu Domu« v Gorici K 300, podpora »Ljudski šoli« Hruševlje-Neblo K 80, dar »Slov. plan. društvu« v Ljubljani 25 K, podpore dijakom K 60, prenos v novi letnik K 212-28, skupaj K 677-28. Podpora »Šolskemu Domu« je sklenil občni zbor sam.

10. Čisti dobiček za tretje upravno leto 1903

znaša K 4.036-76. Predlog načelstva občnemu zboru glede uporabe dobička se glasi v smislu § 15. društvenih pravil: 10% pripis rezervnemu zakladu K 403-67, 5% dividenda deležem K 1140-36, od ostanka: I. polovica rezervnemu zakladu K 1246-37, II. polovica razpoložnemu K 1246-36, skupaj K 4036-76. Od svote nakazane razpoložnemu zakladu predlaga načelstvo, naj se odmeri splošnemu rezervnemu zakladu znesek K 500, tako da dobi splošni rezervni zaklad iz čistega dobička l. 1903 skupno K 2150-04.

II. Poslovanje posojilnice kot zveze gospodarskih zadrug na Goriškem.

1. Zadruga člani. Doslej je pristopilo k »Centralni posojilnici« kot osrednji zvezi gospodarskih zadrug na Goriškem 14 kreditnih zadrug: Hranilnica in posojilnica v Biljani-Medani, v Biljah, v Čepovanu, v Črnicah, v Dornbergu, v Kamnjah, v Kojško-Smartnem, v Mirnu, v Pevmi, v Renčah, v Solkanu, v Št. Petru pri Gorici, v Štanjelu in v Štjaku; 1 proizvajalna zadruga: »Ljudska opekarna« v Biljah in 1 razprodajalna zadruga: Krojaška zadruga v Gorici.

2. Revizija. Formelna revizija zadrug je v letu 1903 z ozirom na novi revizijski zakon izostala, pregledalo se je pa privatno mnogo zadrug in uredile so se pri tem razne nedostatkosti v njihovem poslovanju in knjigovodstvu.

3. »Goriška zveza«. Z ozirom na novi revizijski zakon z dne 10. junija 1903, št. 133 drž. zak., sklenilo se je, da se opusti dosedanje zvezino delovanje »Centralne posojilnice« in da se ustanovi v ta

namen posebni zavod »Goriška zveza gospodarskih zadrug in društev v Gorici«. Na povabilo »Centralne posojilnice« se je vršil v njenih prostorih dne 28. avgusta 1903 razgovor zastopnikov začlenjenih zadrug, na katerem se je imenoval ožji odsek, ki naj sestavi pravila za zvezo in sploh poskrbi vse potrebno za ustanovitev »Goriške zveze«. Odsek je svojo nalogo rešil in dne 20. januarja 1904 se je vnesla tvrdka »Goriška zveza« v zadrugni register.

4. Zadrugna enketa. Posojilnični vodja se je udeležil kot zastopnik »Centralne posojilnice« zadrugne enkele, ki se je vršila v Ljubljani dne 11. decembra 1903. Istočasno je bil delegiran tudi na občni zbor »Gospodarske zveze v Ljubljani«, katere član je »Centralna posojilnica«. (Dolge pride.)

Štrajk ogerskih železničarjev.

19. t. m. zvečer med 6. in 7. uro pričeli so na vseh državnih železnicah štrajkat ogerski železničarji, tako, da je bil železniški promet po celi Ogerski ob 8. uri zvečer popolnoma ustavljen. Vlaki, prihajajoči od raznih strani v Budimpešto ali pa tudi odhajajoči v druga mesta, ustavili so se med 6. in 7. uro na istem mestu, kamor so takrat dospeli, in sicer večinoma na malih postajah in celo med postajami. Vsi potniki prišli so zaradi tega v strašno zadrego. O štrajku ni pred tem časom občinstvo ničesar vedelo, tako, da je prišlo v Budimpešto na razne postaje več ljudi, ki so hoteli z večernimi vlaki odpotovati in so v ta namen že tudi ukupili vozne listke. Drugi so pa prišli pričakovat znance in prijatelje, ki so imeli dospeti isti večer iz raznih mest in krajev. Vsi železničarji, nahajajoči se v službi pri raznih železnicah na budimpeštanskih postajah, so pa nekaj minut po 6. uri kar zapustili postaje ter na tihoma odšli, kamor se jim je zljubilo. Na raznih postajah, tako na priliko na črtah med Dunajem in Budimpešto, ka-

kor tudi med Reko in Budimpešto, so prosili potniki železničarje, naj jih vendar za božjo voljo pripeljejo do zaželjenega cilja, in našel se je semtertja kak mašinist, kateremu so se potniki usmili, ali zastoj. Vsi drugi železničarji so se temu uprli in so rekli, da vlak ne pojde dalje, ako ne čez njihova trupla. Mislili si je lahko, kaka zmešnjava je vsled tega nastala in kake posledice že v prvem hipu. Tako n. pr. poročajo iz Budimpešte, da je že prvi dan podražil v Budimpešti živež za kakih 25% in bi bilo se bati gotove lakote, ako bi štrajk predolgo trajal.

Povod nepričakovane štrajku dala je prepoved železniške uprave, vsled katere je bilo prepovedano železničarjem iz raznih krajev udeležiti se velikega shoda železničarjev, ki se je imel vršiti v Budimpešti, in se jim je tudi zažugalo, da se bode postopalo disciplinarnim potom proti vsem onim, ki bi se pregrešili proti omenjeni prepovedi.

Do kakih velikanskih sitnosti dovede tak štrajk, služi v dokaz brzobjavka iz Požuna, ki pravi, da so morali tam na dražbi prodati 20.000 litrov mleka in 150 kvintalov telečjega mesa, ki je bilo namenjeno v Budimpešto, a bi se gotovo pokvarilo, ako bi še delj časa ostalo v vozovih onih vlakov, ki so stali na raznih progah, kakor tudi dejstvo, da je med nekimi postajami blizu Požuna ostalo 200 vagonov polnih goveje živine, kateri niso imeli niti kaj dati jesti.

Posebno globok utis je napravilo na stavkujoče cesarjevo povelje, s katerim so se sklicali rezervisti vse ogrske armade pod orožje in so se pridružili železniški službi ogerskih državnih železnic.

V soboto popoldne je obkolilo pod poveljništvom mestnega glavarja Rudnaya 150 policajev na konjih, 100 drugih policajev, jedna stotnja honvedov in dva eskadrona husarjev glavni stan stavkujočih v Budimpešti. Najprej se je podal Rudnay v restavracijo Weiss, kjer je bil zbran glavni odbor štrajkujočih ter vprašal, kdo od odbornikov se imenuje Ivan Sarlay. Ko se je isti oglašil, mu je Rudnay naznanil, da je aretiran, ker je razžalil Nj. Vel. kralja. Dal ga je takoj prijeti ter odpeljati na policijsko ravnateljsvo, ki ga je pa izročilo sodnemu oblastvu. Potem se je podal Rudnay v spremstvu mnogih redarjev v neko drugo večjo

likor so mu dopuščale moči, sklonil se je dr. Sirnik v postelji ter gledal skozi okno slovesno procesijo. Ravno so dospeli cerkveni pevci mimo hiše in močno je donela v tih, pomladni večer pesem, ki so jo spremljali glasovi zvonov:

Iz groba grehov duša vstani, v življenje novo z Jezusom...

Dr. Sirnik se je globoko ginjen nalonil na posteljo. Ta trenutek je njegovo notranjost popolnoma predrugačil. Ni se več bal zvonov, nasprotno, željno je pilo njegovo srce te mile zvoke, oznanjujoče zmago ljubezni, praznik miru in sprave. Da, praznik miru in sprave je napočil tudi za dr. Sirnika. Skesanim srcem spravljal se je drugi dan s svojim Gospodom in Stvarnikom.

Velikonočni zvonovi, ki so naznanjali vesoljstvu vstajenje Gospodovo, so naznanjali tudi njegovi duši vstajenje iz dušne smrti. Marica Potoška.

LISTEK.

Velikonočni zvonovi.

(Konec.)

Isti zvonovi, ki so oznanjali svetu veselo Allelujo, doneli so par ur pozneje njegovi materi. Še tisti večer je zatisnila oči za vedno.

In kako se boji dr. Janko Sirnik sedaj onih glasov, ki so bili nekdanj priča njegovi obljubi, katero je dal materi na mrtvaški postelji, obljubi, katero je tako kmalu dožabil.

Kot mlad dijak začel je v družbo slabih, razuzdanih tovarišev, kateri so mu iztrgali iz srca najdražji biser njegov: sv. vero. Kmalu se je sramoval hoditi v cerkev in udeleževati se cerkvenih slovesnosti. Pozneje, ko je postal odličen odvetnik, mu tega, po njegovem mnenju, niti treba ni bilo, bil je bogat, spoštovan, kaj torej treba njemu Boga in molitve? Edino velikonočni zvonovi so ga

pretresnili in zato se je bal njih glasu ter mu skušal uiti. Ognil se je glasu zvonov, a spominu in vesti, onemu črvu, katerega je nosil v svojih prsih, ki mu je noč in dan razjedal srce, se ni mogel ogniti.

In ravno danes, ko je na kolesu hitel iz mesta, stopali so mu tako živo v spomin jasni mladostni dnevi, zlati ona velikonočna sobota in obljuba, katero je dal materi na smrtni postelji.

»Mati, mati!« zdihnil je iz dna srca, solza mu je orosila oko. Zdelo se mu je, kakor da mu vse okoli njega kliče:

»Vrni se, izgubljeni sin, še je čas, dokler ni prepozno.«

»Ne in ne!« vzkliknil je dr. Sirnik, še krepkeje je pritisnil na stopala in kakor blisk zdrčalo je kolo po beli, pešeni cesti.

Tu, — močan sunek, dr. Sirnik je še čutil, da se je kolo zdrobilo pod njim,

začutil je silen udarec na glavo, potem se mu je stemnelo pred očmi...

Globoko zamišljen zadel je v silnem diru v občestni kamen, se pri padcu močno ranil na glavi ter obležal v nezavesti. Mimoidoči so mu naglo priskočili na pomoč, zavezali rano ter ga nezvestnega spravili na dom.

Par ur pozneje se je dr. Sirnik prebudil iz omotice. Zdravnik je stal ob postelji ter mu priporočal, naj bode miren, da ni nobene nevarnosti.

Okna v sobi so bila odprta, in skozi nje je donelo na bolnikovo uho veselo donenje velikonočnih zvonov. — Ravno po ulici, kjer je stanoval dr. Sirnik, imela je priti procesija. Od daleč se je čulo radostno petje verne množice, prva cerkvena zastava je zaplapolala mimo okna.

»K oknu, gospod doktor, k oknu!« prosil je bolnik zdravnika. Ta ga je uslišal ter dal posteljo prenesti k oknu. Ko-

dvorano, nahajajočo se v neki hiši, ležeči nasproti omenjeni restavraciji. V ti dvorani bili so zbrani stavkujoči železničarji in tem je Rudnay pojasnil pomen cesarjeve odredbe. Najprej dal je popisati vse, ki so se tam nahajali, potem je pa neki častnik vročil vsem izmed njih, ki so bili rezervisti, pozivnico v vojaško službo. Rezerviste odpeljali so vojaki in policaji koj na določeni kraj ter jih izročili vojaškim oblastim, dočim so vsi ostali morali zapustiti dvorano.

Stavka je zdaj popolnoma prenehala. Železniški promet uveden je zopet na vseh državnih železniških črtah. Stavkujoči povrnili so se zopet k delu. Nastane pa vsprašanje, koliko od njih bo zopet vsprejetih v službo. Vlada je namreč med časom štrajka vsprejela mnogo novih ljudi v službo, ki so se zanj oglasili. Vlada je tudi odločno zavrnila prošnje opozicijskih poslancev, da bi bili vsi stavkajoči pomiloščeni. Uvedla pa je nasprotno strogo preiskavo proti kolovodjem stavke in je mnogo njih že izročila sodniji. Kakor se vidi, je ta stavka vzela jako žalosten konec. Prizadela je sicer železniški upravi ogerskih državnih železnic neizrečeno veliko škodo, a no manjšo škodo trpeli bodo tudi stavkujoči, od katerih bo marsikateri z družino vred postavljen na cesto. Ni sicer lepo od ogerske vlade, da je zahteve ogerskih železničarjev toliko časa zavračevala in vsaj deloma zboljšala železničarjem plač, ki so bile v razmeri s plačami drugih železničarjev n. pr. avstrijskih, veliko slabše. Ali tudi postopanje železničarjev se ne more nikakor opravičevati. Način, na kateri so oni vpriporili stavko, ni bil nikakor korekten, in tudi ne lep. Ako so že hoteli stavkati, naznaniti so morali poprej to oblastu in sploh vsaj javnosti. Izjaviti so imeli, da pričnejo ta in ta dan brezpogojno stavkati, ako se ne ugodí njihovim zahtevam. Ako bi se to zgodilo, znali bi se potem ravnati odpošiljatelji raznega blaga, kakor tudi potniki, ki so vsled nepričakovane stavke trpeli toliko in tako ogromne škode.

Rusko-japonska vojska.

Sovražniki Rusije bi pred drugim svetom stanje Rusije označili radi kot jako kritično. Zato pa so začeli pošiljati v svet vesti, o neki intervenciji, za katero se je baje poudil angleški kralj sam. Proti takim Rusije ponižujočim vestem pa je rusko časopisje nastopilo z vso odločnostjo. Tako je n. pr. ruski list „Svjat“ zaključil svoj članek, ki se bavi s takimi govoricami z naslednjimi besedami:

„Rusija ni nikdar potrebovala pomoči, čeravno je drugim pomagala. Rusija ne zahteva pomoči in nobenega posredovanja. Za Rusijo ima važnost samo beseda carjeva.“

Car pa je brzojavil svojemu namestniku Aleksejevu tako-le:

„Ta boj ima konečno zagotoviti Ruski, premoč na obalah tihega Oceana. Da dosežemo ta namen, je neobhodno potrebno, da popolnoma premagamo Japonsko ter jo primoramo, da se konečno podvrže ter se jej tako odvzame možnost na eventuelno vojaška pustolovstva. Ako ne postopamo tako, zgubili bomo na vzroku vsak ugled tudi če zmagamo. Sedanja vojna se zamore povzeti v sledeča vprašanja: Kdo bo imel premoč na azijski obali tihega Oceana, Rusija ali Japan? Nemogoče je to premoč deliti oziroma se o tem sporazumeti. Posredovanje bi samo škodilo ugledu in časti Rusije in je torej nemogoče.“

General Kuropatkin je brzojavil carju Nikolaju sledeče poročilo generala Sasulica od dne 24. t. m.: V zadnjih dneh se je opazilo v okolici Vidšu-a in 15 vrst na reki navzgor pri vasi Ligu, da pripravljajo Japonci čolne in drugi material za gradnjo mosta čez reko Jalu. Dne 23. t. m. je prekoračil japonaki oddelek, sestojec iz 2 stotnij in nekoliko konjenikov, 15 vrst na reki navzdol od mesta Liaopusikae, reko Jalu. General Sasulic je pomnožil sprednje straže. Tudi v smeri proti Liaopusikae in Pjokdongu se je opazilo sovražne oddelke. Dognalo se je tudi, da se pripravljajo Japonci navzgor ob reki, 20 vrst od Liaopusikae, da prekoračijo Jalu. — Dne 24. t. m. je bilo na južni obali reke Jalu vse mirno.

Reuterjev biró poroča: Velika množina min, položenih mej Port Arturjem in Dalnijem, ki se ob dotaknjenju razleté,

je prisilila japonske parobrodne družbe, katere preskrbujejo promet v rumenem morju in ob pečitskih obalah, da opuste vožnjo onstran Čemulpa. Japonska križarka „Asena“ je razstrelila mino, katero je našla 40 morskih milj oddaljeno od šangtunskega rta. Trajajoče nevretime in silni morski tok je odtrgal mnogo položenih podmorskih min. Nekatere so bile že najdene ter uničene. Bati se je vendar, da utegnejo valovi še druge odtrgati ter jih zanesti proti jugu. Vožnja je celo po dnevu nevarna in do sedaj ni bilo možno najti nikakega praktičnega sredstva, da se tej nevarnosti odpomore.

Namestnik Aleksejev je brzojavil v torek carju Nikolaju: Rekognosciranja na reki Jalu so dognala, da zbirajo Japonci severno od mesta Vidšu znatne vojne sile, menda celo divizijo ter da zbirajo čete tudi v Vidšu, odkoder je odstranjeno korejsko prebivalstvo. Poroča se o prevažanju tovorov, ki so podobni mostovom na čolnih. Nasproti otoku Ma-bikhe so ubili naši ogledniki dva japonska ogleduha, od katerih je bil eden, kakor je bilo videti, častnik. Naši ogleduhi so več dni rekognoscirali na levem bregu reke Jalu ter so se prepričali, da je južno od reke Pomakhua le malo japonske vojske, a Japonci pripravljajo pa tam čolne. Tje se je podal naš rekognocijski oddelek, sestojec iz 2 častnikov in 32 vojakov. Japonci so ga zapazili in v nastalem spopadu so ubili trije vojaki. Štabni stotnik Smejzina in 11 vojakov je bilo težko, poročnik Puškin in 4 vojaki pa lahko ranjeni. Pod varstvom dveh topov se je oddelek umaknil nazaj na naše obrežje.

Pariškemu „Mattinu“ je došla večeraj iz Petrograda, kakor pravi, od verodostojne strani brzojavka, da je vladovostoška eskadra pogreznila v morje štiri japonske vojaške transporte in da se je potopilo 4000 Japoncev.

Politični pregled.

Državni zbor. — V torek se je v poslanski zbornici nadaljevala obratovanja. Najprej je trajalo čitanje došlih spisov, interpelacij in drugih vlog skoro tri ure. Mnogo časa so vzela tudi politimske glasovanja, katerih je bilo šest. Grozen hrup je nastal v zbornici, ko je poslanec Ellenbogen stavil neka vprašanja na zborničnega predsednika glede stavke ogerskih železničarjev in glede odškodnine, katero bi morala uprava državnih železnic povrniti vsem onim tostranskim državljanom, ki so pri pošiljavi svojega blaga vsled stavke trpeli škodo. Ellenbogen je pri ti priliki tako strastno in hudo napadal ogerskega ministrskega predsednika zaradi njegovega postopanja proti železničarjem in proti socialistom, da mu je predsednik odvzel besedo potem, ko ga je večkrat brezuspšno pozval k redu. Imenoval je grofa Tiszo krvoločnega trinoga itd. itd., ter rekel, da bi cesar s takim človekom ne smel sedeti pri isti mizi. Zaradi velikega hrupa je predsednik zaključil sejo.

Krvavi izgrede na Ogorskem. — Neodvisna ogerska stranka je sklicala za nedeljo shod v Eledezu. Pri tem shodu bi imel govoriti Kossuth in drugi poslanci neodvisne stranke. Zaradi stavke železničarjev pa Kossuth in drugih poslancev ni bilo. Mesto tega pa prišlo je na shod iz Varaždina nekaj pristašev neodvisne stranke. Na shod pa je prišlo več Rumunov in mnogo socialistov. Prvi prišli so z namenom, da bi prepredili, da bi se na shodu govorilo v madjarskem jeziku. Drugi pa so prišli za to, da bi sploh prepredili shod. Župan sprevidel je, kaj, da na shodu ne bode pravega reda, zato je brzojavno naprosil za vojaško pomoč. Namenjenih je bilo v ta namen iz Varaždina jeden eskadron huzarjev. V tem času pa, dokler niso dospeli huzarji, trudili so se orožniki, da bi pomirili razburjene duhove. Hkratu pa se začuje strel. Neki socialisti ustrelil je namreč iz revolverja ter smrtno nevarno ranil orožniškega stražmeštra Resza. Zdej pa so orožniki kar slepo začeli streljati na zborovalce. Ubili so jih 28, nevarno ranili pa nad 40. Iz Varaždina odposlali so koj še drugo vojaštvo na lice mesta. V bližnjih občinah Ref, Barod, Völsö, Lugos so bili potem hudi izgrede. Razjarjeno ljudstvo zažgalo je mnogo hiš.

Dopisi.

Iz Dornberga. — Naši „liberalci“ kaj hitro napredujejo. V čem pa? Odgovor je kratek: V plesih in zapravljanju. Lansko leto so se zadovoljili le z nekaterimi plesi, letos so pa že tako bogati, da mislijo malone vsako nedeljo plesati. Ker županstvo jim ne da dovoljenja za pogostne plesne, jih prirejajo pa pod krinko „društveni plesi“, dasi vsak ve, da so javni. „Liberalci“ imajo namreč zloglasno „Tamburaško-sokolsko-napredno Naprej“ društvo, ki ima v svojem naslovu več pismenk, kakor šteje udov. Po Veliki noči jim je prvo nedeljo škripala harmonika, drugo nedeljo so jim tolkli „tamburaši“, prihodnjo nedeljo jim bo pa piskala „banda“ iz Podgorja (Lokavca). In tako, pravijo, pojde „da capo al fine“ skozi celo poletje. — Duša temu narodnemu — bolje nerodnemu — življenju je, kajpak, naš „štacijonar“ g. Marinka, kot glava in predsednik društva. Če bi prašali g. „štacijonarja“, kaj je namen plesov, katere prireja; ali ne morda, da bi ljudstvo zapravljalo, posurovelo ter materialno in moralno propadalo, nam bo sladko odgovoril: O ne, nikakor ne, ampak plesne zabave so, da se ljudstvo izobraža. Tako, g. Marinka! Torej tista gorka „klofuta“, katero ste Vi o priliki Vašega plesa o pustu prejeli, pa „cebada“, katero ste baje Vi 17. t. m. pri Vašem plesu nekemu pomerili, so znaki napredka, izobrazbe in omike? Vas pomilujemo, g. Marinka, pa še bolj Vašo oliko. Ko bi nas hoteli slušati, bi Vam to-le svetovali: Pustite „liberalce“ in „klerikalce“, pa držite se Vaše postaje. Ne zapravljajte po plesiščih, ampak obrnite denar, ki ga imate tam zavreči, raje za obleko in obuvalo ženi in otrokom. To, vidite, bo za Vas in za Višo družino koristno, napredno, olikano. Ako pa nočete sebi in svojem dobrega, drvite pa naprej. Bodete že še spoznali, kaj dajo plesi in plesalci, samo da bi to spoznanje ne bilo prepozno, ko Vas bo že glava bolela.

Iz vipavske doline, 15. apr. (Konec.) Skladovna cesta, ki pelje od velike ceste nad Vipavo, čez Kras, je vedno v dobrem stanu, ker vipavski cestni odbor res skrbi za njo, akoravno jo popravlja en sam delavec-cestar od državne ceste tje do primorske meje v Brancici. Nedavno pa je načelnik cestnega odbora g. M. odpravil iz tiste službe marljivega cestarja. Pravijo, da radi tega, ker ni po liberalni želji volil v starašinstvo v L. ter jo postavil njegovega brata za cestarja, ki se kaže tudi pridnega delavca na isti skladovni cesti. Mesečna plača cestarja pa ni velika; ima le 36 kron na mesec; vendar pa je načelnik obljubil, da mu bode isto povišal, ako bode — priden, na celih 40 kron mesečnih! — Znano je dalje sploh, da liberalci držé z oderuhi in oderuhi z liberalci tudi na kmetih, ki ne poznajo prave ljubezni do bližnjega, marveč ljubijo le to, kar je njihovega. Med drugim naj navedem tu en izgled. Tako je pred časom posodil en znan oderuh nekemu kmetu 700 gld. ter se vknjižil na njegovo zemljišče zahtevajoč protipostavne obresti po 7% (od drugih deležnikov tirja celo po 8% do 10%). Te dni pa mu je posojilo odpovedal, ker bi rad prišel v posest istega zemljišča, ki je vredno dobrih 1000 gld., meneč, da mu ne bo mogel vrniti posojila in da tako dotično zemljišče gotovo njemu ostane (nekateri lakomci so res željni zemlje tako, kakor krastača, ki se neki le od zemlje brani!).

Ko ga je dolžnik vprašal, zakaj mu je odpovedal vknjiženo posojilo, saj mu plačuje dovolj po 7% letnih obresti, mu je ta naravnost odgovoril, da le za to, ker istega očé ni volil po liberalnem receptu v starašinstvo! Take so te kmečke pijavke in se tega še ne sramujejo javno povedati! Toda bližnja posojilnica katol. narodne stranke, ki je tudi v dejanju zares domoljubna stranka, je obljubila rešiti stiskanega kmetiča iz oderuške roke, — akoravno ni isti njen ud — s tem, da mu bode znesek posodila, od katerega bode plačeval le po 5% ali 5 1/2% obresti. Tu vidite prav jasni razloček med liberalizmom-oderuštvo in pravim domoljubnim narodnjaštvom in zakaj so liberalni oderuhi nasprotni posojilnicam prave katol. nar. stranke! Zato ni čuda, da se ljudstvo povsod obrača proč od liberalizma, in da ta beseda velja tu že sploh za vse reči, ki po slabem diše. Tako n. pr. pravijo tukaj ponarejenemu vinu in petijotu, to je „liberalček“ itd. ...

Dne 5. ali 6. maja prijezdi 43 višjih štabnih častnikov z načelnikom generalštaba fzm. baron Beckom v Vipavo; nekateri (12) z načelnikom bodo gostovali v (zdaj praznem) gradu grofa K. Lanthiera, ki je tudi huzarski ritmister in poveljnik goriških veteranov, ostali pa v drugih gostilnah, katerih je v Vipavi kakih 12—14. O tej priliki misli vipavsko starašinstvo z drugimi veljaki sprožiti pri načelniku B. prošnjo glede podaljšanja vipavske železnice iz Ajdovščine preko Vipave do Postojne, kakor sem slišal. Želeti je pač to gorenji Vipavi, ker je tako osamljena od svetovnega prometa. Če bo kaj iz te moke, Vam bom že svojedasno sporočil. —

Vrlega dopisnika iz „goriške okolice“ A. K., ki tako zanimivo opisuje znanega očitnega grešnika v „Gorici“, tod vse občuduje ter mu čestita, med katerimi je tudi pisec tega!

Neznani oči.

Lokve, 24. aprila 1904. — Milostiva — gospa „Soča“ — je čitala v „Prim. Listu“, da vabi fajmošter Plesničar ljudi, naj pristopijo v „Delavsko podporno društvo“ na Lokvah; za to predrznost ga je oklofotala. —

Mi, koji vselej čislamo dvorljivost proti nežnemu spolu, mu privoščimo te klofute: zakaj ni hotel dvoriti Milostivi vsaj v toliko, da bi jo prašal bil za svet ali jo prosil za dovoljenje in blagoslov? Zakaj je mnenja, da zadostuje, ako c. kr. namestništvo potrdi pravila?

Pa — čitajmo prav pozorno te pisane klofute, in kaj iztaknemo? Pod besedami „on ima vse druge namene“ se bere med vrsticami še to-le:

1. Milostiva zaviđa trnovskega preroka za čas, kojo ta uživa;

2. ona hrepeni po tej časti.

Nu! Če kdo prosi kraha, mu ne moremo ponuditi kamna; in če je naša načelo, da zadovoljimo po moči že prošnjo moških, koliko boli homo „nastregli prošnji nežnega spola! Milostiva ima do nas tako prošnjo — kakor se reče „sub rosa“ — in zato jo imenujemo z današnjim dnem prerokinjo za Gorico in okolico, oprostivši jo pristojbine za koleke in take. —

S tem imenovanjem zavržemo vsako pritožbo od strani trnovskega preroka zaradi monopola ali spola, in motiviramo razsodbo tako-le:

1. Prerokovanje trnovskega preroka, da „Delavsko podporno društvo“ na Lokvah ne bo imelo uspeha, se je izjavilo, ker takoj pri prvem vpisovanju se je oglasilo 61 udov.

2. Zgodovina starih Grkov nas uči, da je Pitija, duhovnica deliščnega orakla (preroškega boga), prerokovala kralju Krezu, da bo razdjal veliko kraljestvo — in razdjal ga je tudi. ... Naša Milostiva prerokuje, da si bo fajmošter Plesničar s tisočaki iz „Del. podpornega društva“ napolnil žepe, in — ker to ženska prerokuje — smo uverjeni, da se tudi uredniči to prerokovanje.

3. Ako je več prerokov v deželi, je tem večja konkurenca, zato pa honorar manjši. Tako imajo liberalci lepo priliko, da si dajo od prerokinje prerokovat, kdaj bodo kaznovani zaradi omike; klerikalci pa lahko izvejo dan, kdaj si bo fajmošter Plesničar žepe napolnil s tisočaki, da jo porihne z njimi v Ameriko: tako ga lahko sodniji dan poprej izroči, da ne bodo trpeli vsi zaradi enega. ...

Ker smo pa vsestransko nevtralni, svetujemo temu fajmoštru:

1. Naj ponudi tisto lice, po katerem ni bil še oklofutan, da ga Milostiva oklofuta v znak, da je oproščen radi nekavalirskega postopanja proti nji.

2. Naj klofute voljno trpi in naj ne odgovarja na nadaljne klofute od strani Milostive, dokler nima tisočakov v žepu in dokler se ne začuti varnega v Ameriki.

3. Iz Amerike še le naj pokaže zobe Milostivi; in — če bi prišlo do dvoboja, kar ni nič novega dandanašnji, da se tudi ženske moškim stavijo — se mi že vnaprej ponudimo za sekundante. —

Blagor tedaj potrpežljivim: kdor vstraja, zmaga!

Tisočaki so zagotovljeni, to vé Milostiva dobro; in — ker je praktična — vé, da brez tisočakov se ne kupujejo palače; vé tudi, da so hribovci v zdravju vtrjeni, da so korenjaki, da dočakajo visoko starost brez bolezní: — da torej društvo bo samo prejemale, a nič izdajalo; zato mecrjajo zrasti tisočaki. ...

Neduhovnik, ud „Del. podp. društva“ na Lokvah.

Iz baške doline. — (Novice.) — „Komunsko balo“ so prepeljali z Grahovega v Hudajužno. Ni bilo „kajt“, Stara „marajna“, raztrgana zastava, nekaka polica, 1 svečnik in — prazna kasa. Več ni bilo videti. Za peto kolo je bil Muni-hov Andrej. Prva starešinska seja je bila 21. t. m. v Hudajužni.

Med Tolminom in Grahovim vozi od srede aprila pošta dvakrat na dan. Prav bi bilo, da bi se naprej do Podbrda, posebno, ker po novem urniku odhaja ob 6. zjutraj iz Podbrda, pa se že pred poludnem vrne.

V sredo, 20. aprila, so razstrelili v Hudajužni veliko mino s srednjim vspohom. Prižgat jo je prišel poseben mojster z Dunaja.

Neki italijanski akordant je širil svojo kulturo s tem, da je zapeljal (oskrunil) nedoraslo deklico. Zandarji so mu kazali pot iz doline.

Dohtar Zakotnik pred tunelom ne-utrudno piše — pastirsko listo. Prvega je razposlal volilecem. Sedaj je napisal novega duhovnikom. Poln je prelepih, ganljivih nauk.

Roko proč od občine! Tako uči dohtar duhovnika. Roko proč od občine, so zaklicali tudi doli v Istri nekemu, ki je bil za občinskega tajnika. Zakaj, vedo že po baški dolini.

Vrag je — ujet! Pastirski list piše o duhovnikih: „Vraga so klicali in sedaj ga imajo“. A pozabil je povedati, da ta vrag nima repa. Rep je ostal pred tunelom.

Iz baške doline. — Neko človeče je izrazilo v „Soči“ pobožno željo, naj se duhovniki ne vtikajo v občinske zadeve. Zbralo je vse svoje „napredne“ moči skupaj in izbruhnilo vso svojo duhovitost v petih besedah: „Duhovniki roko proč od občine“.

Verujemo, da bi ta falirani modri-
jan zelo rad brez vsakega nadzorstva
gospodaril čez občinsko premoženje. In
ker baje tuja občina ni bila več varna
pred njegovo roko, moral se je privleči
domov in poskušal je zdaj tukaj baran-
tati z županstvom. Pa mešetaril je brez-
vapešno. Nekat' ri močje so kmalu zavo-
hali, da ta človek preveč diši po —
smoli. Zato so mu pokazali vrata in ga
poslali p' „trošt“ v „Sočo“. Mi mu ga
privoščimo.

Iz Šebrelj. — Ni v modi, da bi iz
naše vaši prihajali pogostoma dopisi, ven-
dar sedaj prosim, da sprejmete par novic
od nas.

Na velikonočno nedeljo priredil je
nam gospod župnik Kragelj procesijo z
Najsvetejšim po vaši. Bilo je krasno jutro,
ko se je pričela procesija po lepo razsvet-
ljeni vasi med gromenjem topičev in ne-
prestanim pritrtkavanjem zvonov. Kaj ta-
kega še nismo videli v Šebreljah; očaro-
joče bilo je razsvetljeno župnišče, in hiše
po vasi so se kosale v razsvetljavi ena
z drugo.

Vsa čast gospodu župniku, da je vpe-
ljal ob vstajenju Gospodovem tako slo-
vesnost, ki ne blaži samo oči, ampak tudi
v srcu si vsak misli, kako lepa je naša
sv. cerkev v svojih obredih. Želimo, da
bi se ta vpeljava ohranila tudi poznejša
leta.

Dne 24. aprila obhajali pa smo slo-
vesnost cerkvenega patrona sv. Jurja.
Končal se je bil „sejm“, tudi v krémah
še precej ob pravem času.

Iz Bromberga na Dolenjem Av-
strijskem smo prejeli sledeče vstave:
Dne 16. t. m. odpotovalo nas je kakih
30 delavcev iz Borjane in okolice na
delo v svet. Peljali smo se na dveh vo-
zih skozi Čedad do Kormina. Od tam pa
naprej čez Laško in potem v Bromberg.
Vožnja vršila se je v najboljšem redu.
Pri vsem tem pa so se našli zlobni je-
ziki, ki so raztrosili v domačem kraju
vest, da smo se stekli. Take govorice
označujemo mi kot grdo obrekovanje, in
svetujemo onim, ki so jih raznesli, da
naj raje pometajo pred svojim pragom.

Novice.

Cenjenim naročnikom naznanja
uprava „Prim. Lista“, da v kratkem dá
tiskati nove naslove; ako je naslov ka-
tereга naročnika nepravilen, prosimo, da
nam to takoj sporoči.

Cenjene naročnike opozarjamo tudi,
da je že minul četrti mesec v letu. Kdor
ni še plačal naročnine, prosimo, naj nam
jo dopolnje takoj, ker imamo z listom
ogromnih stroškov. Nekateri naročniki
niso plačali naročnine za l. 1903., ne-
kateri celo še za l. 1902. ne. Prosimo
torej, da storijo vsi svojo dolžnost. Cena

listu od zdaj naprej do konec leta znaša
za premožne 2 K 64 stot., manj premo-
žne 2 K.

Somišljeniki, razširjajte „Primorski
List“!

Vinorejcem, ki so naročili „trijol
ali žveplo pri „Goriški zvezi“, naznanja-
mo, da oboje blago je deloma že došlo,
deloma je na poti. Nadejamo se, da v
dveh ali najkasneje v treh tednih bo vse
naročeno blago v Gorici, in tedaj dobi
vsakdo, kar je naročil, po kolikor mogoče
nizki ceni. Ker so pa nekateri naroče-
valci v skrbeh in bi radi že zdaj imeli
blago, da bi škropili ali žveplali, javljamo,
da naročniki že zdaj lahko dobijo polo-
vico naročenega blaga, drugo polovico
pa v dveh ali treh tednih. Ko dobijo vse
blago, treba bo, da tudi plačajo; prvo
polovico dobijo na račun brez plačila.
Kdor je naročil blago v „Centralni po-
sojilnici“ v Gorici, ga dobi tam; kdor je
naročil pri domači posojilnici, ga dobi pa
doma, ako ni drugače dogovorjeno. Vино-
rejem želimo obilno blagoslova božjega
pri njih napornem in trudopolnem delu.

Odlikovanje. — Takajšjemu dr-
žavnemu pravniku g. vit. Štefanu Vi-
dulichu je podeljen naslov in značaj
višesodnega svetnika.

Imenovanje. — Ravnatelj učite-
ljišča v Kopru, g. Viktor Bežek, je
imenovan članom istrskega deželnega
šolskega sveta.

Imenovan je privatni docent g.
dr. Friderik Pregl, rodom Ljubljčan,
za izrednega profesorja fiziološke ke-
mije v Gradcu.

Za slovensko sirotišče oziroma
za „kat. društvo detoljubov“ so darovali:
P. n. gg. Antonija Hrovatin 1 K, Terezija
Mercina 8 K, Anton Bolko 1 K 50 v.,
Francišek Rojec 50 v., Francišek
Novič 1 K, neko društvo za izgovorjene
plutke 1 K 7 v., Franc Rojec (Sovodnje)
50 v. — Za „Skalnico“ in sirotišče: Ivan
Vidmar, dekan, 5 K, Ivan Wester, župnik,
5 K, Jos. Pavletič, dekan, 3 K, Josip
Skočir, dekan, 5 K, Josip Omerš, župnik,
3 K, Valentin Pregelj, c. kr. prof. v p.
5 K, Ivan Leben, kurat, 4 K, Jakob Rejec,
župnik, 6 K.

Mnogi gospodje, da, skoraj vsi, so
nam poslali za „Skalnico“ po 1 K ali po
2 K. Izrekamo vsem iskreno zahvalo.
Bog plati!

Za „Šolski Dom“ je prejela uprava
„Prim. Lista“: Neko društvo za izgovor-
jene plutke 1 K 07 v.

Umrli je v torek predpoludne v
Pevni baronica Teufenhach, rojena
baronica Formentini. Pogreb se vrši
danes. Truplo pokojnice prepeljejo iz
Pevne na tukajšnje pokopališče, kjer se
položi v družinsko rakev.

Romanje na Sv. Goro se je spo-
neslo v nedeljo prav veličastno. Skoraj
cel minul teden je bil deževen, v soboto
zvečer pa se je nebo zjasnilo. Sto in sto
src se je razveselilo. Prej nas je res
skrbelo, ali bo mogoče v takem vremenu
napraviti izlet na lepo Skalnico.

V soboto zvečer je bilo v cerkvi sv.
Ignacija mnogo vernikov pri sv. spovedi.
Ob 7. uri je imel govor č. g. dr. Andrej
Pavlica. Geslo njegovega govora je
bilo z oziroma na društveni praznik
varstva sv. Jožefa: „Pojdite k Jožefu in
kar vam poreče, storite“. 1. Mojz. 41. Po
govoru je bil sv. blagoslov. Po končani
službi božji zapel je delavski pevski zbor
iz „Skalnice“ pesem: Molitev na poklonih.

V nedeljo zjutraj je maševal č. g.
dr. Andrej Pavlica ob 3 $\frac{1}{2}$. Po sv. maši
je pristopilo ogromno število vernikov k
sv. obhajilu. Procesija je šla iz cerkve
ob 4 $\frac{1}{2}$. Vodil jo je preč. prelat dr.
Josip Gabrijevčič, vodja cen-
tralnega semenišča. Ako prištejemo razna
društva, ki so se pridružila procesiji de-
loma v Gorici deloma mej potom, lahko
rečemo, da je bilo do 3000 ljudi. S posebno
pohvalo moramo omeniti izmed raznih
drugih društev „Marijino deklško družbo“
v Podgori in „Katoliško delavsko društvo“
v Podgori. Ti dve društvi sti prišli vsaka
se svojo zastavo. Marijine hčere so bile
v belo oblečene. Obe društvi je spremljal
g. kurat Golob. Ko bi ne bilo de-
ževalo dan poprej, bi bila vdeležba gotovo
trikrat toliko. Navdušenje med vdeleženci,
zlasti med našimi vrliimi delavci, je bilo
veliko. Po poti smo peli litanije in pa
razne pesmi iz „Skalnice“.

Procesija je dospela na Sv. Goro
ob 8 $\frac{1}{2}$. Cerkev ni bila že dolgo tako
polna. Ob 9. uri je stopil na prižnico
preč. prelat dr. Gabrijevčič, ki je se
svojim globoko premišljenim go-
vorom napravil na poslušalce močen

vtis. Priporočal je, da naj se v vseh oko-
liščinah zaupno zatekamo k sv. Jožefu in
Mariji, materi dobrega sveta. Častiti go-
vornik je potem maševal. Pri sv. maši je
pel prav izborno in ginljivo delavski
pevski zbor, ki ga je izvežbal č. g. Ko-
košar, župnik, za kar mu izrekamo prav
toplo zahvalo. Pevski zbor je vodil na sv.
Gori g. organist Bajt.

Ob 11. uri smo imeli sv. blagoslov.
Celebrant je bil č. g. župnik Jakob Re-
je c. Pomagala sta mu č. g. kurat Josip
Golob in č. g. župnik Plesničar. Po
blagoslovu smo se kar na celum iz-
mislili imeti veselico pod milim nehom
na trati za cerkvijo. Gospod Makuc iz
Gorice je izpustil nekaj strelcov, delavski
pevski zbor in zbor podgorskih Marijinih
hčera pa sta izpela cel venec krasnih
cerkvenih in rodoljubnih pesmic. Bilo je
prav prijetno.

Popoludne ob dveh so imeli pod-
gorski romarji, katerih je bilo nad 200
svoj blagoslov, pri katerem je pel pevski
zbor Marijinih hčera.

Vsa slavnost se je izvršila ob
krasnem vremenu in v veliko veselje in
tolažbo vseh vdeležencev. Izrekamo is-
kreno zahvalo vsem gospodom, ki so pri
slovesnosti pomagali, zlasti preč. prelato
dr. Gabrijevčiču, gospodu kuratu Golobu,
gospodom spovednikom, dalje oo. fran-
čiškanom na sv. Gori, zlasti g. gvardijanu
za ljubeznjiv sprejem. Sreča je hotela
tudi, da je preč. P. Kalist Medič ob-
hajal v nedeljo svoj 60. rojstni dan. Na
mnoga leta!

Lepa slovesnost nam ostane v spo-
minu. Kakor čitamo v „Družinskem Pri-
jatelju“, se bodo drugo leto na varstvo
sv. Jožefa pridružila naši procesiji tudi
razna katoliška društva iz tržaške škofije.
Tako bo praznik varstva sv. Jožefa, ki je
vsako leto v začetku pomladi, postal
majski praznik vseh krščanskih delavcev.

Lepo slavnost bodo imeli zavodi
„Šol. Doma“ v Gorici v soboto 30. aprila.
Katehet č. o. Vilibald je nabral med
prijetelji „Š. Doma“ in učeče se mladine
toliko milodarov, da je priskrbel „Šol.
Domu“ lep kip M. B. iz tovarne J. Ma-
yerja v Mnihovem, ki se slovesno bla-
goslovi prihodnjo soboto v cerkvi sv.
Antona pod Kostanjevico. Cerkevni obred
opravi papežev hišni prelat monsignor
Gabrijevčič, na kar se prenese in
postavi blagoslovljeni kip v veži „Šol.
Doma“. Cerkevna slovesnost se bo vršila
ob osmi uri zjutraj.

Veselica „Kat. delavskega dru-
štva v Mirnu“ ne bo v nedeljo dne 8.
maja, kakor je bilo poročano, ampak v
nedeljo potem, dne 15. maja.

Porotno zasedanje. — Predsed-
ništvo višjega deželnega sodišča v Trstu
naznanja, da prične prihodnje porotno
zasedanje na tukajšnjem okrožnem sodi-
šču dne 6. junija t. l. in ne dne 6. julija,
kakor je bilo poprej določeno.

Vojaški nabor. — 25. t. m. se je
pričel vojaški nabor za mesto Gorica.
Predstavilo se jih je iz prvega in drugega
razreda naboru 145 mladeničev. Potrjenih
je bilo v vojske iz prvega razreda 51, iz
d drugega pa 4.

V torek 26. t. m. se je predsta-
vilo naborni komisiji 30 mladeničev iz
III. razreda, od katerih so bili potrjeni
samo trije. V druge občine pristojnih, a
v Gorici stanujočih se je predstavilo na-
boru 51 mladeničev, od katerih je bilo
potrjenih 21.

Branil se je priseči za Avstrijo,
in kdo je bil ta? Novinec Miha Simsič.
Kakor se vidi, Italijan „puro sangue“,
doma iz Podturna v Gorici. Ko so imeli
namreč potrjeni novinci v ponedeljek po
končanem naboru priseči, se je zgoraj
omenjeni Simsič branil prisege, češ, da
za Italijo že priseže, a nikdar ne za Av-
strijo. Vsa tedaj, in ker se je hotel si-
loma odtegniti prisegi, so ga redarji are-
tirali. A imeli so z njim mnogo sitnosti,
kajti Simsič suval je in brcal kakor kaka
čička mula. Konečno pa so ga vendarle
spravili pod ključ. V torek bil je pa dru-
gega mnenja: prisegel je tudi za Avstrijo.
Da ni bil v ponedeljek popolnoma trezen,
ni potreba posebej omenjati. Sicer je pa
Simsič znan nemirnež. Pred par tedni
bil je obsojen na tri mesece ječe zaradi
javnega nasilstva. Poleg njega retirali
so tudi njegova dva prijatelja, nekoga
Jovsiča in nekoga Selvo, ki sta začela
vpiti na redarje, naj ga izpuste.

Korajžni Šanrokarci. — V nede-
ljo po noči, ko so redarji izgnali iz raz-
nih krčm pijane in trezne ljudi ter so
se morale krčme zapreti zaradi pozne
ure, začeli so oni, ki so morali iz krčm,

in katerih se je vse polno nabralo na
trgu (bilo jih je kakih 200) pred cerkvijo
sv. Roka, vpiti na redarje, ko so se po
dokončanem poslu vračali v notranje
mesto, in poleg tega so tudi za njimi
žvižgali. Ko so se pa redarji obrnili ter
potegnili sablje iz nožnic, prestrašili so
se korajžni Šanrokarci tako, da bi si bili
kmalu noge polomili pri teku.

Grozen umor župnika. — V
Strilju, v občini Vrgovac, je živel župnik
Nimica, ki je imel še precej premoženja
v gotovini. Župnik bil je jako priljubljen.
Živel je sam v župnišču in imel je v
službi nekega 14-letnega dečka. Njegov
vnuk Anđić iz Imoskega in njegova žena
sta že delj časa hudo hrepenela po stri-
cevem denaru. Dne 22. marca prišla sta
na obisk k stricu. Odstranila sta za nekaj
časa 14-letnega dečka ter ga poslala v
Vrgovac. Ko se je pa deček vrnil, rekla
sta mu, da je župnik nenadoma odpotoval
v Metković ter da se vrne še-le čez
kakih 8 dni. Hiša da mora biti ta čas
zaprla. Dečku sta pa dala nekaj denara,
da se teh osem dni drugje preživi. Pre-
bivalcem vasi Strilj se je sicer iz začetka
čudno zdelo, da je župnik tako nenadoma
odpotoval. Ko ga pa čez osem dni ni
bilo nazaj in tudi čez 14 dni ne, in ni
bilo o njem sploh nobenega glasu, po-
stala je vsa zadeva jako sumljiva. Na-
posled se je županstvo odločilo siloma
odpreti župnišče. In kaj so našli v
župnišču? Smrdeče truplo zadavljenega
župnika. Nečak Anđić in njegova žena
sta mu namreč za njegova bivanja ob
nenavzočnosti dečka vrgla vrh za vrat,
ga zadavila in pobrala ves denar. Nato
sta pa zbežala najbrže v Ameriko.

Vojaški ponarejalci denara. —
Že par mesecev trosili so po mestu ne-
znani ljudje ponarejene srebrne goldi-
narje v Pulju. Puljski policiji, posebno
njenemu načelniku Haseku, pa se je po-
srečilo priti na sled ponarejalcev denara.
In zasledil jih je v neki vojašnici, v ka-
teri je nastanjen 87. pešpolk. Z dovolje-
njem vojaške oblasti bila je namreč tam
preiskava, in zasačili so res ponarejalce
v osebah vojakov Ignacija Iskrasa in
Ivana Brimarja, ki sta vršila to obrt že
od Božiča sem. Imenovana vojaka, katera
so koj aretirali, sta že priznala svojo
krivdo.

Spušcanje vojne ladije v morje.
— Dne 29. t. m. se bo spustila vojna
ladija „Friderik“ v Trstu v morje. Te
slovesnosti se bo udeležilo med drugimi
tudi štirideset državnih poslancev.

Ameriške novice. — Zadnji čas
so bile v Ameriki velikanse povodnji,
ki so uničile cele dele mest in mnogo
naselbin, ter napravile ogromno škodo.
Kakor čitamo v „Novi domovini“, bilo
je posebno mesto Ohio v veliki nevar-
nosti. V okolici imenovanega mesta je
voda porušila že nad 100 mostov.

V mestu Manzanillo v Mehiki bil
je pričelkom t. m. močan potres, vsled
katerega se je posulo mnogo hiš.

Krojaškega pomočnika

išče

France Luin,

krojaški mojster

v Gabrovici pri Romnu.

Zahtevajte

v svoj prid vselaj

**pristno Kathreinerjevo
Kneippovo sladno kavo**

samo v zavojih s varstveno znamko
župnika Kneippa in s imenom
Kathreiner ter se skrbno izogibajte
vseh manj vrednih posušenkov.

Krojaška zadruga

Gorica, Gosposka ulica 7,

naznanja,

da prodaja oblačila za dame in gospode, Perkale, Zephyr in drugo manufakturno blago posebno za spomladni in letni čas, blago vseh kakovosti in po najnižje mogočih konkurenčnih in stalnih cenah.

Vzorec najnovejše izbire se na zahtevanje pošiljajo brezplačno in poštne prosto.

Loterijske številke.

23. aprila.

Dunaj 20 84 11 15 2
Gradec 74 90 43 69 56

Pozor! Pozor!

Zaloga vina!

Na prodaj je belo in črno brskovo, vipavsko, furlansko in istrijsko vino. Odpošilja se na vse kraje v sodčih od 56 litrov naprej. Postrežba je točna, cene zmerne.

Se priporoča s spoštovanjem

Josip Toroš,

Via del Ponte Isonzo hšt. 6.
Gorica.

Anton Fon.

klobučar in gostilničar v Semenški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči v svoji krčmi pristna domača vina ter postreže tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Anton Kuštrin

Gosposki ulic. h. št. 25,

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/2 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družba sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo št. 5 in podružnica v hiši „Monta“.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement, stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stranišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga

stavbenih nositeljev

v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako znižanih cenah!

Pozor!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

IVAN BALT,

krojaški mojster v Gorici na Placuti 28.

Priporoča se vsem prijateljem in znancem in drugim gospodom za obilna naročila.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici

odlikovan z častno diplomo najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898.

n v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetilno izvršuje naročila vsak. vrstnega peciva, tudi najfinerega, za nove maše in godove, kolače za birmo in poroke itd.

Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najljubše.

Anton Potaztky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nürnberškega in drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše švanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni venci mašne knjižice.

Hišna obnala za se letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kumarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi.

And. Fajt,

pekovski mojster Gorica,

Gledališka ulica št. 5.

Izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinerega, kakor za nove maše in godove, kolače za birmance in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji naročnikov. Ima in prodaja različne moke, fina peciva, fina vina in likerje po zmerni ceni. Za Veliko noč posebno goriško pinco in potice itd.

V novi prodajalnici z jestvinami in kolonialnim blagom v Gorici

Anton-a Zamparo

Semeniška ulica 12,

se nahaja bogata izbira navadnih in finih vin. Specijaliteta: Grška vina, Malvasia, Mavrodaphne in Ahajec. Napolitanske in ilirske testenine, čaj, biškoti in različni drugi likerji.

Vse po najnižji ceni.

Edina slov. kleparska delavnica
v ulici sv. Antona št. 1

Podpisani se toplo priporoča svojim rojakom v mestu in tudi na deželi za izdelovanje vseh kleparskih izdelkov, kakor čevlji za vodo, žlebe za stavbe, kuhinjske priprave. Prevzema tudi vsako popravo po prav nizkih cenah. Zagotavlja točno in solidno postrežbo udani

Karol Čufer,
klep. mojster.

Viktor Toffoli

v Gorici, via Teatro št. 20
(na stari pošti)

velika zaloga oljkega olja
iz najugodnejših krajev.

Za luč kr. 32	Corfu kr. 56
Jedilno 40	Bari 60
„ boljše 44	Lucca 70
dalmatinsko 48	Nizza 80
istrijsko 56	Najfinere gl. 1

Priporočam č. duhovščini in cerkvenim oskrbnilstvom.

A. Krušič

trgovec in krojaški
mojster

Gorica, ulica Gius. Verdi št. 33

naznanja slav. občinstvu, da je dobil ravnokar sveže angleško in avstrijsko blago, kakor tudi svežih ingotljenih oblek in površnikov raznih vrst v veliki izbiri za bližajočo pomladno sezono.

Izdelek iz lastnega
blaga jamčim.

Anton Breščak

Gorica, gosposka ulica št. 14,
(blizu lekarne Gironeoli).

Ima v zalogi vsakovrstno pohištvo za vsak stan. Oprava po najmodernejših slogih, posebno za spalne, jedilne in poselne sobe je po nemškem slogu.

Bogata zaloga podob na platno in šipo z različnimi okvirji. Belgijska brušena ogledala vsake velikosti. Različno poništvo, kakor: toaletne miže, različna obešala, preproge za okna itd. Različne stolice z trsja in celuloide, posebno za jedilne sobe. Blazine iz strune, afriške trave, z žimami in platnom na izbiro ter razne tapetarije. Reči, katere se ne nahajajo v zalogi, preskrbijo se po izbiri cenikov v najkrajšem času. — Daje se tudi na obroke, bodisi tedenske ali mesečne. — Pošilja se tudi izven Gorice po železnici in parobrodih.

V zalogi ima najelegantnejšo sobno opravo, na katero se še posebej opozarja p. n. občinstvo!

Sprejema

hranilne vloge

katero obrestuje po 4 1/2% polmesečno; nevzdržene obrestipripišuje konec leta k glavnici. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Posojila

udom na osebni kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo,

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema

nove člane

z glavnimi in opravnimi deleži. Glavni deleži po 200 K, opravniki po 2 K. Otvarja članom tekoče račune, katere obrestuje po dogovoru.

Uradne ure

vsak dan od 8. ure zjutraj pa do 1. ure popoldne.